

[Anker Lau.]

Vi ønsker nu denne lov administreret således, at den betyder et inflationsstop gennem den konkurrence og den risiko, som liberaliseringen fører med sig. Nødvendig forsigtighed i indkøb og økonomi har altid været det, der sørger for, at det hele ikke løber løbsk.

Når jeg læser det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s mindretalsbetænkning, har jeg egentlig svært ved at forstå, at han ikke kan være med til, at vi nu virkelig stiller krav om 90 pct.s liberalisering. Det er jo rigtigt, at loven ikke er nogen hindring for en fortsat liberalisering, men den indeholder da heller ikke nogen sikkerhed for, at det sker. Man erkender, at loven forudsættes administreret således, at der skabes konkurrence, men man vil ikke være med til at sørge for, at det sker. Det radikale venstre slutter sig i virkeligheden til hele vor argumentation, men vil blot ikke tage konsekvenserne heraf. Man vil undersøge, man vil udskyde, men vi ved jo tilstrækkeligt om varemarkedet og liberaliseringens virkninger til, at man godt kunne have benyttet lejligheden til i fællesskab at forlange liberaliseringen fortsat, hvad vi jo i virkeligheden formentlig alle ønsker.

Hvad enten mit parti nu stemmer for lovforslaget eller ej, ser det ud til, at dets gennemførelse er sikret. Jeg vil dog tilsidst udtrykke håbet om, at man nu vil forsøge at få det ordnet således, at det bliver sidste gang, dette sker.

I vort naboland Sverige er man netop for tiden i gang med at afvikle import- og valutarestriktionerne helt, og jeg vil til slut opfordre den højtærede handelsminister til at gå i lære hos de svenske partifæller. Jeg tror, man her kan lære noget, såvel af svenskernes erfaringer med hensyn til liberaliseringen som af selve afviklingen af den herhenhørende lovgivning.

Jeg håber nu på at få ministerens klare svar på de spørgsmål, jeg har stillet; de vil være afgørende for, om mit parti tør betro administrationen af denne lov til den højtærede minister.

Weikop: Vi har som bekendt gennem flere år søgt at få begrænset de vidtgående bemyndigelser, der har været i loven, og vi

har søgt at få loven tilpasset efter de skiftende forhold; vi har også de sidste gange, sagen har været fremme — iøvrigt sammen med venstre — stillet forslag med sigte herpå. Nogle af dem er blevet afvist — tidligere blev de fleste afvist — og nogle er blevet imødekommet. Efterhånden er vi alligevel nået så langt, forekommer det mig, at der nu kun er et par pletter tilbage, og det drejer sig, som det allerede er sagt, om bemyndigelsen til at foretage rationeringer og regulere produktionen. Ganske vist er det jo fastslået, at rationering og regulering kun kan gennemføres enten ved lov eller ved vareforsyningsudvalgets tilslutning, men vi kan nu alligevel ikke forstå, hvorfor socialdemokratiet og det radikale venstre ønsker bemyndigelsen til rationering og produktionsregulering opretholdt, så meget mindre som vi i udvalget har fået oplyst, at der ikke har været brug for sådanne bemyndigelser i det sidste år, og det er også fastslået, at de underændringsforslag, som vi stiller denne gang, opfylder forudsætningerne for vor deltagelse i det internationale samarbejde.

De bemyndigelser, som vore underændringsforslag indeholder, er vi enige om — tror jeg jeg tør sige — er fuldt tilstrækkelige i så henseende, og når vi så oven i købet erklærer os enige i, at de bestående ordninger ikke skal afvikles, før ministeren bestemmer det, og kan være indforstået med, at der kan foretages ændringer i de bestående ordninger, er det egentlig svært for os at se en fornuftig begrundelse for, at bemyndigelsen vedrørende rationering og regulering skal bibeholdes.

De ændringer, som vi er blevet enige i udvalget om nu, er jo ændringer, som vi også foreslog i fjor, og det drejer sig bl. a., som udvalgets ordfører allerede har sagt det, om adgang til at appellere nævnskendelser til domstolene, begrænsning af ministerens ret til at føre varer fra friliste til bunden liste og lempelser i straffebestemmelserne. Det har ikke i tidligere år været muligt for os at finde forståelse hos ministeren for disse ting, men efter at det radikale venstre nu synes, at vore forslag er gode, har det været muligt at få den højtærede minister i tale. Jeg vil da gerne takke det radikale venstre, fordi partiet